

РЕШЕНИЕ

№ 4976

гр. София, 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4431** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение от 02.04.2021 г., постановено по НАХД № 15963/2020 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 19-4332-003841/11.03.2019 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на Ж. Н. Ж. от [населено място], [улица], вх.Б, ет.2, ап.25, ЕГН: [ЕГН], е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение по чл.20, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Ж., който с касационна жалба, подадена в срок, обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени оспореното постановление. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

Установено е по делото, че на 25.02.2019 г. около 07,15 в [населено място], по [улица] касаторът е управлявал лек автомобил М. М. с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [жк] към [населено място]. На кръстовището при Метро-2 и [улица] поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС при преминаване на бордюр, МПС се връща (измества) назад и реализира ПТП с попътно движещия се от дясната му страна товарен автомобил М. с рег. [рег.номер на МПС] , като е станал причина за произшествието.

На мястото на произшествието екип в състав служители в ОПП към СДВР е установил нарушението, като е съставен Протокол за ПТП, скица на ПТП, изискали са декларации от водачите на двата автомобила и са съставили АУАН № 001453/25.02.2019 г. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл.22, ал.1 ЗДвП, като деянието е извършено по вина на касационния жалбоподател.

Доказателствата по делото са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вмененото му във вина административно нарушение. Не са налице претендираните от касатора разминавания във фактическата обстановка по случая, в степен, която да е дотам съществена, че да предизвика отмяна на издадения административнонаказателен акт. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата.

Правилно Съдът е кредитирал събраните по делото свидетелски показания. По делото са разпитани актосъставителят и свидетел-очевидец на произшествието – водачът на ударения автомобил, като районният съд правилно е обосновал извода си защо кредитира неговите показания. От своя страна нарушението е установено въз основа на съставената на място схема на ПТП, която е била предявена на жалбоподателя и той я е подписал без възражения.

Констатираното нарушение е подведено под санкционната норма на чл.179, ал.2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изчерпателно посочените в ал.1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие. В разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП е въведено задължение за водачите на ППС да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Контролът върху управлявания от касатора автомобил не е бил от естество да позволи избягване на инцидент при движението. Това е безспорно установено посредством настъпилия в случая резултат, изразяващ се в удар на движещия се отстрани товарен автомобил. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

От процесуалното развитие на делото се налага изводът, че жалбоподателят не се е справил с лежащата върху него доказателствена тежест. При разпределение на същата между страните решаващо е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила. Относно фактите, обуславящи тази последица, съответната страна носи доказателствената тежест. Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в процеса налагат Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от Съда. При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението за Съда да реши делото по същество, като потвърди, измени или отмени НП, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление. Точно такъв е настоящият случай.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на районния съд по компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

При съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени административно-производствените правила на ЗАНН. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяната му. Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е потвърдил, Съдът е постановил законосъобразен и правилен съдебен акт.

При извършена служебна проверка по чл.218, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс настоящата инстанция не констатира основания за отмяна на първоинстанционното решение, основаващи се на допуснати процесуални нарушения. Предвид изложените съображения обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.04.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 15963/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.